การพัฒนาแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

Development of Anti-Corruption Scale for Primary Students

วนัสนันท์ ใจมณี[1] ศิริเดช สุชีวะ[2]

Wanassanan Jaimanee[1] Siridej Sujiva[2]

[1]นิสิตระดับปริญญาโท สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

[1]Master degree of Education Measurement and Evaluation, Department of Education Research and Psychology, Faculty of Education, Chulalongkorn University, E-mail: lookpla6542@gmail.com

[2]รองศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Associate Professor, Ph.D., Department of Education Research and Psychology, Faculty of Education, Chulalongkorn University, E-mail: siridej@chula.ac.th

Received: August 2, 2021; Revised: February 16, 2023; Accepted: June 21, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการต้านทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 720 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม และแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความตรงเชิงเนื้อหาด้วยการหาค่า IOC หาค่าอำนาจจำแนก (corrected item-total correlation) หาค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (internal consistency) และตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาพัฒนาขึ้น มีลักษณะเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์แบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 31 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1)การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต 2) การมีจิตพอเพียง 3) การละอายต่อการทุจริต 4) การไม่ทนต่อการทุจริต มีค่าความตรงเชิงเนื้อหามีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกค่าตั้งแต่ 0.10 – 0.54 ค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในทั้งฉบับ เท่ากับ 0.80 ค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในรายด้าน ตั้งแต่ 0.45 ถึง 0.61 และผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่าโมเดลวัดการต้านทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Chi-Square = 35.27 df = 33 p = 0.36 GFI = 0.99 AGFI = 0.98 RMR = 0.01 RMSEA = 0.01)

2. เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนที่ได้จากแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เป็นเกณฑ์แบบทีปกติ (normalized T -score) โดยภาพรวมการต้านทุจริตทีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 5 – 29 มีคะแนนทีปกติระหว่าง T21 – T61 เมื่อแบ่งรายองค์ประกอบ ด้านองค์ประกอบการมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต นักเรียนมีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 0 – 12 มีคะแนนทีปกติระหว่าง T21 – T72 ด้านองค์ประกอบการมีจิตพอเพียง มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 0 – 9 มีคะแนนทีปกติระหว่าง T24 – T67 ด้านองค์ประกอบการละอายต่อการทุจริต มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง

0 – 5 มีคะแนนทีปกติระหว่าง T29 – T59 และด้านองค์ประกอบการละอายต่อการทุจริต มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 0 – 5 มีคะแนนทีปกติระหว่าง T30 – T65

คำสำคัญ : การต้านทุจริต, แบบวัดเชิงสถานการณ์, การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

Abstract

This research aimed to develop and find the quality of Anti – corruption scale for primary student. The sample of this research was 720 persons consist of prathomsuksa VI students in Bangkok primary education service area office. The instruments in this research were a socially desirable responding scale and anti – corruption scale for primary student. Analyzing the instruments quality by content validity using Index of item objective congruence (IOC) discrimination using corrected item-total correlation reliability using Cronbach alpha – coefficient and construct validity using confirmatory factor analysis.

findings were:

1. The implemented anti – corruption scale consisted of 31 situational multiple – choice question with four choices, with indicators comprising of 4 factors:knowledge and understanding about anti -corruption, self sufficiency mindedness, ashamed of corruption and intolerance to corruption. The anti – corruption scale for primary student has an Index of Item Objective Congruence (IOC from 0.60 – 1.00. The discrimination ranged from 0.10 – 0.54. Item reliability ranged from 0.45 – 0.61 and whole of reliability was 0.80 and after checking for construct validity of the test by confirmatory factor analysis, found that the model of anti – corruption by the researcher conformed with the empirical data (Chi-Square = 35.27 df = 33 p = 0.36 GFI = 0.99 AGFI = 0.98 RMR = 0.01 RMSEA = 0.01).

2. The criteria of anti – corruption scale for primary student were developed using the normalized T – score. The overall anti – corruption had raw score between5 – 29 (T21 – T61), knowledge and understanding about anti-corruption had raw score between 0 – 12 (T21 – T72), self sufficiency mindedness had raw score between 0 – 9 (T24 – T67), ashamed of corruption had raw score between 0 – 5 (T29 – T59) and intolerance to corruption had raw score between 0 – 5 (T30 – T65).

Keywords: Anti – corruption, Situation Test, Confirmatory Factor Analysis

บทนำ

การทุจริตเป็นกระบวนการที่บุคคลสาธารณะมุ่งแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง ครอบครัว ญาติ พวกพ้องและคนใกล้ชิด โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ กฎหมาย อำนาจที่ได้รับมอบหมาย สถานะ ในระบบราชการหรืออิทธิพลในทางส่วนตัว (สังศิต พิริยะรังสรรค์ (ม.ป.ป.,อ้างถึงใน จารุวรรณ สุขุมาลพงษ์, 2556) โดยปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการทุจริต แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในของบุคคล โดยปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง ระบบราชการ ระเบียบและกฎหมาย และการศึกษา ส่วนปัจจัยภายในบุคคล เช่น อายุ คุณธรรมใน

บุคคล การรู้จักพอ และความเคยชินต่อการทุจริต เป็นต้น ซึ่งปัจจัยต่างๆเหล่านี้จะเกิดขึ้นในบริบทของบุคคลที่แตกต่างกัน (สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2562)

เนื่องจากเยาวชนไทยระดับชั้นประถมศึกษา มีความคิดเห็นว่าการทุจริตเป็นสิ่งที่ไม่ผิด นักเรียนเคยทุจริตทางการเรียน เช่น การลอกข้อสอบและการลงชื่อแทนผู้อื่น (สุริยเดว ทรีปาตี, 2552) ถือเป็นเหตุการณ์ที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทย ดังนั้นจึงควรมีการปลูกฝังแนวคิดของความซื่อสัตย์สุจริตให้แก่เยาวชนไทยซึ่งจะเป็นกำลังของชาติในอนาคต (กันติพิชญ์ ใจบุญ, 2560) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) จึงได้จัดทำหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ได้มีโครงการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา โดยได้รับความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น และสำนักงานสถิติแห่งชาติ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลหลายหลายรูปแบบ เช่น แบบสอบถามเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564) แบบสอบถามหรือแบบทดสอบเชิงสถานการณ์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต, 2564) ซึ่งได้วัดพฤติกรรมตามขอบเขตเนื้อหาในหลักสูตรทุจริตศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบต้านทุจริตของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมเพื่อให้การวัดคุณลักษณะการต้านทุจริตมีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดยได้สังเคราะห์องค์ประกอบจาก 4 แหล่ง ได้แก่ Mccusker (2006) Dong และTorgler (2011) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) สุจริตไทย (2562) ทำให้ได้องค์ประกอบของการต้านทุจริต จำนวน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต 2) การมีจิตพอเพียง 3) การละอายต่อการทุจริต 4) การไม่ทนต่อการทุจริต

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบวัดต้านทุจริตของนักเรียชั้นประถมศึกษาโดยใช้แบบวัดเชิงสถานการณ์เพื่อให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำผลจากการวัดจากแบบวัดนี้เพื่อเป็นแนวทาง ในการพัฒนานักเรียน นอกจากนั้นโรงเรียนและสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถใช้แบบวัดนี้เป็นเครื่องมือในการติดตามผลการใช้หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการต้านทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เพื่อสร้างเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนที่ได้จากแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

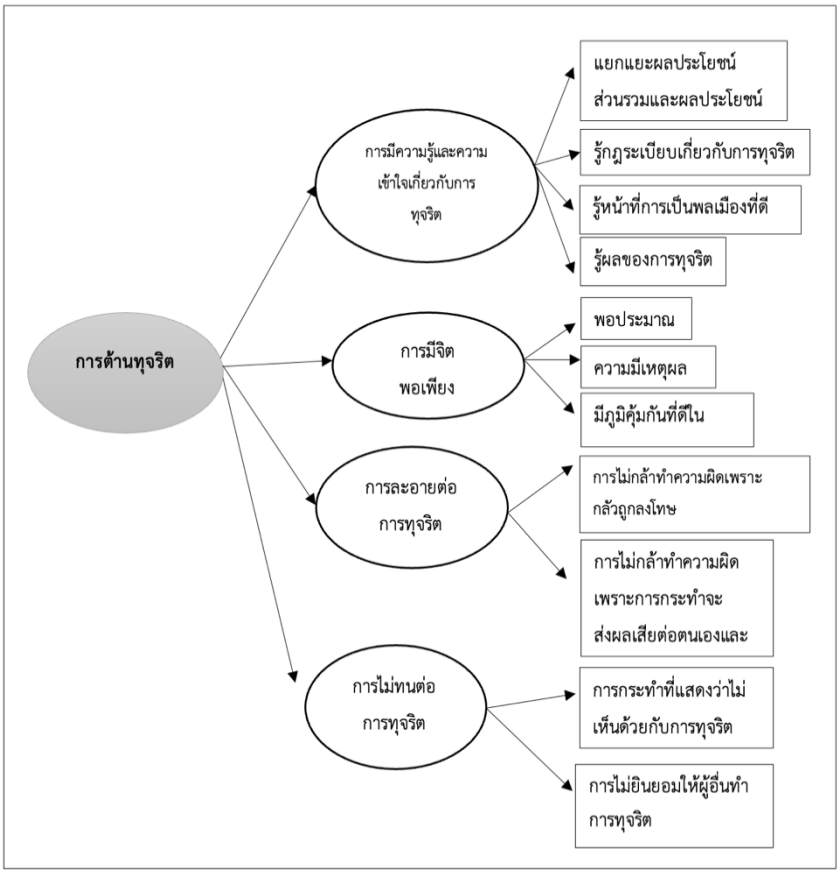
การทบทวนวรรณกรรม

สำหรับราชบัณฑิตยสถาน (2557) กล่าวว่า คำว่า “ต่อต้าน” หมายถึง ปะทะ ต้านไว้ หรือสู้รบป้องกันไว้ “ทุจริต” หมายถึง ประพฤติชั่ว ประพฤติไม่ดี ไม่ซื่อตรง โกง คดโกง ฉ้อโกง โดยใช้อุบายหรือเล่ห์เหลี่ยมหลอกลวงเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ ดังนั้นคำว่า “การต่อต้านการทุจริต” จึงหมายถึง การป้องกันและการต่อสู้กับการประพฤติไม่ดีโดยการใช้อุบายหลอกลวงเพื่อให้ได้สิ่งที่ตนเองต้องการ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) จำนวน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต มีตัวบ่งชี้ ได้แก่ การแยกแยะผลประโยชน์ส่วนร่วมและผลประโยชน์ส่วนตน และรู้หน้าที่

ของการเป็นพลเมืองที่ดี 2) การมีจิตพอเพียง มีตัวบ่งชี้ ได้แก่ รู้จักพอใจในสิ่งที่ตนเองมี 3) การละอายต่อการทุจริต ประกอบตัวบ่งชี้ ได้แก่ การละอายต่อการทุจริตในระดับต้นและการละอายต่อการทุจริตในระดับสูง 4) การไม่ทนต่อการทุจริต ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ ได้แก่ การกระทำที่แสดงว่าไม่เห็นด้วยกับการทุจริตและการกระทำที่แสดงว่าไม่เห็นด้วยกับการทุจริต สุจริตไทย (2562) ได้นำมาสร้างเป็นตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบการมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต คือ การรู้ผลของการทุจริต Mccusker (2006) Dong และ Torgler (2011) ได้นำมาสร้างเป็นตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบการมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต คือ การรู้กฎระเบียบเกี่ยวกับการทุจริต

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2563 จากโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 37 แห่งจำนวนทั้งสิ้น 27,738 คน

ตัวอย่าง

1. กลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ (try out) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 100 คนจากโรงเรียนพญาไท สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร

2. กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย คือ นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยการกำหนดตัวอย่าง พิจารณาตามหลักการของ Hair and et al (2010) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 600 คน และเพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ในการได้มาซึ่งข้อมูลจากตัวอย่างวิจัย ผู้วิจัยเก็บตัวอย่างเพิ่มขึ้น ร้อยละ 20 รวมจำนวนตัวอย่างวิจัย คือ 720 คน การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดตัวอย่างโรงเรียนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนที่ 2 แบ่งตามกลุ่มโรงเรียน กลุ่มทวาราวดี กลุ่มรัตนโกสินทร์และกลุ่มกรุงธนบุรี

ขั้นตอนที่ 3 แบ่งตามขนาดของโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ แล้วสุ่มอย่างง่ายได้โรงเรียนรวม 9 แห่ง

เครื่องมือในการวิจัย งานวิจัยใช้เครื่องมือ 3 เครื่องมือ ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างสำหรับครูผู้สอนและนักเรียนเพื่อสอบถามถึงพฤติกรรมการต้านจริตของนักเรียน

2. แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม ที่พัฒนาขึ้นโดยสุกัญญา จันทวาลย์ (2556) รูปแบบมาตรประมาณค่า 7 ระดับ จำนวน 40 ข้อ เพื่อคัดกรองกลุ่มตัวอย่าง (lie scale) เนื่องจากการต้านทุจริตเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนซึ่งการใช้เพียงแบบวัดต้านทุจริตเพียงอย่างเดียวอาจจะทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่ตรงตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยมีวิธีการคัดกรองกลุ่มตัวอย่างโดยการตัดกลุ่มตัวอย่างที่เมื่อทำแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมมีลักษณะ ดังนี้ กลุ่มที่ได้คะแนน มากกว่า 214 คะแนน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับสูงมาก เนื่องจากนักเรียนในกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะตอบให้ตนเองมีลักษณะที่พึงประสงค์หรือดูเป็นบุคคลที่ดี และกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยกว่า 141 คะแนน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับต่ำมาก เนื่องจากนักเรียนในกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่แกล้งตอบให้ตนเองดูไม่ดี (Faking Bad)

3. แบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประกอบด้วยองค์ประกอบที่มุ่งวัดทั้งหมด 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต 2) การมีจิตพอเพียง 3) การละอายต่อการทุจริต 4) การไม่ทนต่อการทุจริต ข้อคำถามในส่วนนี้มีลักษณะเป็นข้อคำถามเชิงสถานการณ์ที่นำไปใช้จริง ประกอบด้วย 33 สถานการณ์ มีลักษณะเป็นแบบสอบปรนัยชนิดแบบวัดเชิงสถานการณ์ 4 ตัวเลือก เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบ 0,1 (Dichotomous scoring) ตามแนวคิดการวัดคุณลักษณะแบบ 2 ทิศทาง คือ มีหรือไม่มีคุณลักษณะ เนื่องจากการเขียนตัวเลือกมีความเหมาะสมกับช่วงวัยของกลุ่มตัวอย่าง (สมถวิล วิจิตรวรรณา,2565) โดยให้ 1 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบตัวเลือกที่แสดงถึงพฤติกรรมการต่อต้านการทุจริต และให้ 0 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบตัวเลือกที่ไม่แสดงถึงพฤติกรรมการต่อต้านการทุจริต

ตัวอย่างข้อคำถามในแบบวัดการต้านทุจริต

0. วันนี้นักเรียนไปเรียนสาย พ่อรีบขับรถไปส่งนักเรียนจนฝ่าไฟแดง ตำรวจจึงเรียกพ่อ พ่อจึงยื่นเงินให้ตำรวจ 500 บาท เพื่อให้ตำรวจให้รถของนักเรียนผ่านไปโดยเร็ว ถ้านักเรียนเป็นตำรวจจะทำอย่างไรในสถานการณ์นี้

1) รับเงินของพ่อแล้วให้รถของนักเรียนผ่านไป
2) รับเงินของพ่อแล้วตักเตือนพ่อของนักเรียน
3) ไม่รับเงินของพ่อและให้พ่อไปจ่ายค่าปรับที่สถานีตำรวจ
4) ไม่รับเงินของพ่อและให้ตักเตือนพ่อ

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างเครื่องมือ

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการต้านทุจริตเพื่อนำข้อมูลมากำหนดนิยามองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ และกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

3. สัมภาษณ์ครูและนักเรียนเพื่อสำรวจพฤติกรรมการต้านทุจริตของนักเรียน โดยแบ่งเป็น ครูจำนวน 3 ท่าน และนักเรียนจำนวน 5 คน ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างซึ่งคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เป็นคำถามปลายเปิด

4. ตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบ นิยามองค์ประกอบและพฤติกรรมตัวบ่งชี้ การต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ใช้เกณฑ์ในการพิจารณาค่าดัชนี IOC (Index of Item Objective Congruence)

5. สร้างตารางกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการวัดและจำนวนข้อคำถามเพื่อนำไปสู่การสร้าง แบบวัดการต้านทุจริต ผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้างของแบบวัดการต้านทุจริตมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต 2) การมีจิตพอเพียง 3) การละอายต่อการทุจริต 4) การไม่ทนต่อการทุจริต ซึ่งได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยของสุจริตไทย (2562) ของการทุจริต Mccusker (2006) Dong and Torgler (2011) และคู่มือหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ,2561) จำนวนก่อนใช้จริงมี 40 ข้อคำถาม

6. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) นำแบบวัดฉบับทดลองใช้จำนวน 40 ข้อคำถาม ตัวเลือกจำนวน 4 ตัวเลือก ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน

7. คัดเลือกและปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและจัดทำแบบวัดการต้านทุจริตฉบับทดลองใช้ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 100 คน นำผลการวัดของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม กล่าวคือ คัดกรองกลุ่มตัวอย่างโดยตัดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลที่มีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับสูงมากและต่ำมากได้จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 86 คน เพื่อนำผลการตอบมาวิเคราะห์คุณภาพของการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือรายข้อ ได้แก่ การวิเคราะห์อำนาจจำแนก (Corrected Item – Total Correlation) การตรวจสอบคุณภาพรายฉบับ ได้แก่ ความเที่ยงรายด้านและทั้งฉบับด้วยการตรวจสอบความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงข้อคำถามที่ยากและกำกวมก่อนการนำไปใช้จริง

8. นำแบบวัดไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 720 คน นำผลการวัดจากนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม กล่าวคือ คัดกรองกลุ่มตัวอย่างโดยตัดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลที่มีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับสูงมากและต่ำมากได้จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 640 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาความตรงเชิงเนื้อหาด้วยการหาค่า IOC หาค่าอำนาจจำแนก (corrected item-total correlation) หาความเที่ยงรายด้านและทั้งฉบับด้วยการตรวจสอบความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน

(Internal Consistency) และตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis)

9. สร้างเกณฑ์ปกติของคะแนนการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

10. จัดทำคู่มือแบบวัดการต้านทุจริต

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อประสานงานทางโทรศัพท์กับโรงเรียนที่มีนักเรียนเป็นตัวอย่างสำหรับการวิจัยเบื้องต้น เพื่อสร้างความเข้าใจในหลักการและการให้ความยินยอมร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยความยินดีจากทางโรงเรียน จากนั้นออกหนังสือราชการจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่ผู้วิจัยสุ่มได้เพื่อของความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลกับตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยและนัดหมายวันเวลาในการเก็บข้อมูลวิจัย ผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัย โดยส่งเครื่องมือให้ครูในแต่ละโรงเรียนช่วยดำเนินการเก็บข้อมูลกับตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยตามวันและเวลาที่นัดหมาย จากนั้นครูในแต่ละโรงเรียนส่งเครือมือกลับมาให้ผู้วิจัยเพื่อวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statical Package for Social Science) โปรแกรม LISREL รายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้ 1) วิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 2) วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก โดยใช้วิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (corrected item-total correlation) 3) วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน 4) วิเคราะห์ความเที่ยงด้วยการตรวจสอบความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) 5) การพัฒนาเกณฑ์ปกติของคะแนนการต้านทุจริต โดยการนำคะแนนการต้านทุจริตค่าเปอร์เซ็นไทล์ (percentile rank) และคะแนนทีปกติ (normalized T-score) และแปลงคะแนนดิบเป็นเปอร์เซ็นไทล์ จากนั้นนำค่าทั้งสองมาเทียบกันแบ่งเป็นระดับการต้านทุจริตโดยภาพรวม และแยกรายองค์ประกอบของการต้านทุจริต

ผลการวิจัย

1. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruency Index) ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 จำนวน 39 ข้อจากจำนวนคำถามทั้งหมด 40 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 97.50 มีเพียงข้อคำถามที่ 5 เท่านั้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงได้ตัดข้อคำถามดังกล่าวทิ้ง เหลือคำถามจำนวน 39 ข้อ

2. ผลการทดลองใช้แบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีดังนี้

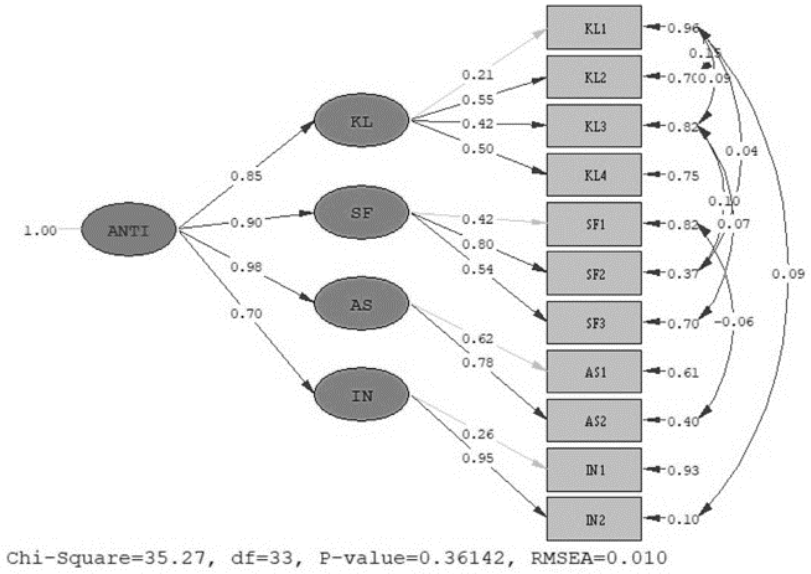
2.1 ผลการวิเคราะห์อำนาจจำแนก (Corrected Item – Total Correlation) มีค่าตั้งแต่ 0.11 – 0.60 มีจำนวน 27 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 69.23 ข้อคำถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 12 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ตัดทิ้งจำนวน 6 ข้อ และคงไว้จำนวน 6 ข้อ เพื่อให้ครบถ้วนตามเนื้อหาของพฤติกรรมบ่งชี้ แล้วทำการแก้ไขโดยปรับปรุงข้อคำถามให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น คงเหลือข้อคำถามจำนวน 33 ข้อ สำหรับการนำไปใช้จริง

2.2 ผลการตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Internal Consistency) พบว่า องค์ประกอบด้านการมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริตมีค่าความเที่ยงสูงที่สุด เท่ากับ

0.63 รองลงมาได้แก่ ด้านการมีจิตพอเพียงเท่ากับ 0.53 ด้านการละอายต่อการทุจริต เท่ากับ 0.41 และด้านการไม่ทนต่อการทุจริต เท่ากับ 0.30 ตามลำดับ ในขณะที่ความเที่ยงของแบบวัดฯทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.73

3. ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

3.1 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดการต้านทุจริตด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) โมเดลนี้ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต (KL) การมีจิตพอเพียง (SF) การละอายต่อการทุจริต (AS) และการไม่ทนต่อการทุจริต (IN) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.70 – 0.8 ประกอบด้วยทั้งหมด 11 พฤติกรรมบ่งชี้ โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Chi-square = 35.27,df = 33, p = 0.36,AGFI = 0.99,RMR = 0.02,RMSES = 0.01)

ภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการต้านทุจริต

3.2 ผลการวิเคราะห์อำนาจจำแนก (Corrected Item – Total Correlation) ผลการวิเคราะห์สถิติทดสอบที (t-test) พบว่า ข้อคำถามทั้ง 33 ข้อ สามารถจำแนกระหว่างคนที่ได้คะแนนกลุ่มสูงกับคนที่ได้คะแนนกลุ่มต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (t = -3.23 – 16.09) และเมื่อวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกแบบสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมพบว่า มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง -0.19 – 0.54 และมีข้อคำถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1,2,8,14,19,23,28 และ 30 เนื่องจากข้อที่ 23 และ 30 เมื่อวิเคราะห์สถิติทดสอบที (t-test) มีค่าติดลบสอดคล้องกับค่าอำนาจจำแนกแบบสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมที่ไม่ผ่านเกณฑ์ผู้วิจัยจึงได้ตัดข้อที่ 23 และ 30 ออก ทำให้แบบวัดมีจำนวน 31 ข้อ ดังตารางที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนกวิเคราะห์สถิติทดสอบที (t-test) พบว่าข้อคำถามทั้ง 31 ข้อ สามารถจำแนกระหว่างคนที่ได้คะแนนกลุ่มสูงกับคนที่ได้คะแนนกลุ่มต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (t = 6.24 – 16.09) ค่าอำนาจจำแนกแบบสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม พบว่ามีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.10 – 0.54

3.3 ผลการตรวจสอบความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ของแบบวัดการต้านทุจริต จำนวน 31 ข้อ พบว่ามีค่าความเที่ยงทั้งฉบับอยู่ที่ 0.82 เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงรายองค์ประกอบ พบว่าองค์ประกอบที่มีค่าความเที่ยงสูงที่สุด ได้แก่ การมีจิตพอเพียง มีค่าเท่ากับ 0.62 และการละอายต่อการทุจริต มีค่าเท่ากับ

0.62 รองลงมาคือ การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต มีค่าเท่ากับ 0.56 และการไม่ทนต่อการทุจริต มีค่าเท่ากับ 0.55 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ตารางสรุปจำนวนข้อคำถามในแบบวัดฯ

องค์ประกอบที่มุ่งวัด	พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น (ข้อ)	จำนวนข้อคำถามที่ทดลองใช้ (ข้อ)	จำนวนข้อคำถามที่ใช้จริง (ข้อ)	จำนวนข้อคำถามในแบบวัดฯ (ข้อ)
1. การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต	1.1 แยกแยะผลประโยชน์ส่วนรวมและผลประโยชน์ส่วนตน	4	3	3	3
	1.2 รู้กฎระเบียบเกี่ยวกับการทุจริต	4	4	3	3
	1.3 รู้หน้าที่พลเมืองที่ดี	3	3	3	3
	1.4 รู้ผลของการทุจริต	3	3	3	3
2. การมีจิตพอเพียง	2.1 ความพอประมาณ	3	3	3	3
	2.2 การมีเหตุผล	3	3	3	3
	2.3 การมีมีภูมิคุ้มกันที่ดี	3	3	3	3
3. การละอายต่อการทุจริต	3.1 การไม่กล้าทำความผิดเพราะกลัวถูกลงโทษ	4	4	3	2
	3.2 การไม่กล้าทำความผิดเพราะการกระทำจะส่งผลเสียต่อตนเองและสังคม	4	4	3	3
4. การไม่ทนต่อการทุจริต	4.1 การกระทำที่แสดงว่าไม่เห็นด้วยกับการทุจริต	4	4	3	2
	4.2 การไม่ยินยอมให้ผู้อื่นทำการทุจริต	4	4	3	3
4	**11**	**40**	**39**	**33**	**31**

4. ผลการสร้างเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนที่ได้จากแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ด้านองค์ประกอบการมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต นักเรียนมีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 0 – 12 มีคะแนนทีปกติระหว่าง T21 – T72 โดยนักเรียนที่มีคะแนนดิบ 8 คะแนนจะมีคะแนน T50 ด้านองค์ประกอบการมีจิตพอเพียง นักเรียนมีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 0 – 9 มีคะแนนทีปกติระหว่าง T24 – T67 โดยนักเรียนที่มีคะแนนดิบ 6 คะแนน จะมีคะแนน T47 ด้านองค์ประกอบการละอายต่อการทุจริต นักเรียนมีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 0 – 5 มีคะแนนทีปกติระหว่าง T30 – T65 โดยนักเรียนที่มีคะแนนดิบ 4 คะแนน จะมีคะแนน T56 ด้านองค์ประกอบการละอายต่อการทุจริต นักเรียนมีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 0 – 5 มีคะแนนทีปกติระหว่าง T29 – T78 โดยนักเรียนที่มีคะแนนดิบ 4 คะแนน จะมีคะแนน T54 ภาพรวมการต้านทุจริต นักเรียนมีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 5 – 29 มีคะแนนทีปกติระหว่าง T21 – T61 โดยนักเรียนที่มีคะแนนดิบ 22 คะแนนจะมีคะแนน T50

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลค่าสถิติของแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

1.1 แบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบสอบปรนัยชนิดแบบวัดเชิงสถานการณ์ 4 ตัวเลือก จำนวน 31 ข้อ โดยประกอบด้วย4 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต การมีจิตพอเพียง การละอายต่อการทุจริต การไม่ทนต่อการทุจริต จะเห็นได้ว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวัดองค์ประกอบในการวัดที่สอดคล้องกับโครงสร้างเครื่องมือการวัดผลสัมฤทธิ์ตามหลักสูตรการ ต้านทุจริต ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ศุภวัฒนากร วงศ์ธนวสุและคณะ, 2564) โครงสร้างเครื่องมือการวัดผลสัมฤทธิ์ตามหลักสูตรการต้านทุจริตชั้นประถมศึกษา ได้แก่ การแยกแยะส่วนตนและส่วนรวม ละอายและไม่ทนต่อการทุจริต จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต และพลเมืองและการรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งสอดล้องกับทศวร มณีศรีขำ (2559) ที่ได้ศึกษาความรู้และเจตคติของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อหลักสูตร “โตไปไม่โกง” โดยการวัดความรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์และความเป็นธรรมทางสังคม

นอกจากนี้ยังสอดคล้องคุณธรรมที่ช่วยแก้ปัญหาการทุจริต 5 ประการ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ การมีจิตสาธารณะ ความเป็นธรรมทางสังคม การกระทำอย่างรับผิดชอบและเป็นอยู่อย่างพอเพียง (บงกช สุทัศน์ ณ อยุธยา, 2557) และสอดคล้องกับกลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตประการหนึ่ง คือ การให้เกิดการละอายต่อการกระทำสิ่งที่ไม่ดี (เกรียงศักดิ์ โชควรกุล, 2561) ทั้งนี้แบบวัดมีคำถามที่สัมพันธ์กับนิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละองค์ประกอบและมีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการวัด และได้ผลการวัดที่ถูกต้องเชื่อถือได้เนื่องจากสร้างขึ้นโดยผ่านกระบวนการที่เป็นลำดับขั้นตอน ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษาและนิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละองค์ประกอบ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของการต้านทุจริตทำให้มีองค์ประกอบที่ครอบคลุมคุณลักษณะที่วัด

1.2 การหาคุณภาพของแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีการหาคุณภาพ ดังนี้

1.2.1 ความตรงเชิงเนื้อหา แบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ทั้งนี้เนื่องจากแบบวัดสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์พฤติกรรมบ่งชี้ของลักษณะการต้านทุจริตในแต่ละองค์ประกอบ ผ่านการพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์และมีความรู้เกี่ยวกับการต้านทุจริตเป็นอย่างดี ทำให้ผลการประเมินความสอดคล้องกับเนื้อหาองค์ประกอบได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนดซึ่งสอดคล้องกับ ล้วน สายยศและอังคณา (2543) ความตรงเชิงเนื้อหามีค่ามากกว่า 0.05 ขึ้นไป

1.2.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยใช้วิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (corrected item-total correlation) ปรากฏว่า ค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.10 - 0.54 มีสอดคล้องกับ ศิริชัย กาญจนวาสี (2556) ค่าอำนาจจำแนกควรมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

1.2.3 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (internal consistency) ของแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาค่าความเที่ยงรายด้าน ตั้งแต่ 0.45 ถึง 0.61 และมีความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.80 สอดคล้องกับ Nunnally และ Bearden (1994 อ้างถึงใน ณัฏฐภรณ์ หลาวทอง, 2559) ความเที่ยงควรมีค่าอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 0.70 สาเหตุที่ความเที่ยงรายด้านมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ในบางด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องจากจำนวนข้อคำถามในรายองค์ประกอบมีจำนวนน้อย คือ องค์ประกอบละ 6 – 12 ข้อ จากคำถามทั้งฉบับ 33 ข้อ ทำให้ความแปรปรวนของคะแนนสังเกตได้ต่ำลง ส่งผลให้ความเที่ยงต่ำลงเล็กน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริชัย กาญจนาวาสี (2556) ซึ่งได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเที่ยงของแบบสอบในประเด็นความยาวของแบบสอบว่า แบบสอบที่มีจำนวนข้อสอบมากจะมีค่า

ความเที่ยงมากกว่าแบบสอบที่มีจำนวนข้อสอบน้อย เนื่องจากจำนวนข้อที่มากขึ้นจะเพิ่มความแปรปรวนของคะแนนที่สังเกตได้ทั้งฉบับส่งผลให้ค่าความเที่ยงสูงขึ้น

1.2.4 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต การมีจิตพอเพียง การละอายต่อการทุจริต และการไม่ทนต่อการทุจริต มีค่าน้ำหนักองค์ปะกอบตั้งแต่ 0.70 - 0.80 ประกอบด้วยทั้งหมด 11 พฤติกรรมบ่งชี้ (Chi-Square = 35.27 df = 33 p = 0.36 GFI = 0.99 AGFI = 0.98 RMR = 0.01 RMSEA = 0.01) แสดงให้เห็นว่าแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนประถมศึกษา มีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากสุจริตไทย (2562) ของการทุจริต Mccusker (2006) Dong and Torgler (2011) และคู่มือหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2561) โดยนำหลักของ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทุจริต การมีจิตพอเพียง การละอายต่อการทุจริตและการไม่ทนต่อการทุจริต เท่ากับ 0.85 0.90 0.98 และ 0.70 ตามลำดับ โดยองค์ประกอบการละอายต่อการทุจริตมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด สอดคล้องกับเกรียงศักดิ์ โชควรกุล (2561) กลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตประการหนึ่ง คือ การให้เกิดการละอายต่อการกระทำสิ่งที่ไม่ดี

1.2.5 ผลสร้างเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนที่ได้จากแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์แปลความหมายคะแนน โดยใช้หลักการสร้างเกณฑ์ปกติมาแปลผลคะแนนเพื่อเปรียบเทียบการต้านทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งพบว่าคะแนนดิบของแบบวัดต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีคะแนนกระจายครอบคลุมคะแนนทุกค่าที่อยู่ระหว่างคะแนนต่ำสุดและสูงสุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยอย่างเป็นระบบ มีการคละกลุ่มของโรงเรียน ขนาดโรงเรียน ครอบคลุมทั้งกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับ ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2543) ที่เสนอไว้ว่าเกณฑ์ปกติควรใช้กลุ่มตัวอย่างที่มากพอจะเป็นตัวแทนของประชากรได้ เกณฑ์ปกติจึงจะสามารถเชื่อมั่นได้ การแปลผลจะช่วยให้ทราบระดับการต้านทุจริต ผู้ปกครอง โรงเรียน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถทราบข้อมูลอันจะนำไปสู่การพัฒนาการต้านทุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. แบบวัดการต้านทุจริตศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยใช้กับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย หากนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นควรมีการนำไปทดลองใช้และหาคุณภาพของแบบทดสอบก่อน
2. แบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ หากมีการนำไปใช้จริงควรใช้ร่วมกับแบบตอบตามความปรารถนาของสังคม เพื่อให้นักเรียนตอบได้ตรงกับความรู้สึกของตนเองมากที่สุด
3. ครูและโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ควรนำแบบวัดการต้านทุจริตไปใช้วัดนักเรียนเพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรทุจริตศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าสร้างแบบวัดการต้านทุจริตสำหรับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆต่อไป
2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะการต้านทุจริตในรูปแบบอื่นๆที่หลากหลายมากขึ้น เช่น มาตรวัดและแบบสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กันติพิชญ์ ใจบุญ. (2560). *"เยาวชนจะหยุดทุจริตชาติ" หวังระยะยาวของ ป.ป.ช.*. https://www.posttoday.com/politic/report/522961

เกรียงศักดิ์ โชควรกุล.(2561). กลยุทธ์การต่อต้านการทุจริตด้วยการสร้างค่านิยมของกลุ่มนักศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, *20*(2), 248-264.

จารุวรรณ สุขุมาลพงษ์. (2556). *แนวโน้มคอร์รัปชั่นในประเทศไทย.* สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

ณัฏฐภรณ์ หลาวทอง. (2559). *การสร้างเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา.* จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทศวร มณีศรีขำ. (2559). การศึกษาความรู้และเจตคติของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อหลักสูตร “โตไปไม่โกง”. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, *10*(1), 70-78.

บงกช สุทัศน์ ณ อยุธยา. (2557). การสร้างจิตสำนึกของความเป็นไทย ค่านิยม เพื่อการต่อต้านป้องกันการทุจริต คอร์รัปชั่น. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, *6*(11), 248-264.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2557). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554.* นานมีบุ๊คส์.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ชมรมเด็ก

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (CLASSICAL TEST THEORY)* (พิมพ์ครั้งที่ 7). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศุภวัฒนากร วงศ์ธนวสุ และคณะ. (2564). *โครงการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาประจำปี 2564.* https://drive.google.com/file/d/19zzgPs8UO5T5lFTdV0n8r4nGhYV0-jdV/view

สมถวิล วิจิตรวรรณา. (2565) .แบบวัดเชิงสถานการณ์ : ประยุกต์ใช้วัดคุณลักษณะนิสัย. *การวัด ประเมินผล สถิติ และการวิจัยทางสังคมศาสตร์*, *3*(1), 11-19.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2564). *เค้าโครงวิจัยประเมินพฤติกรรมเด็กและเยาวชนไทยที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริต (An Evaluation Research on Thai Youth’s Acting for Honesty and Integrity) และประเมินผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรต้านทุจริต 2 หลักสูตรและแนวทางเก็บข้อมูล.* https://drive.google.com/file/d/1YUuxiNRRxJVGvujFxTK9dQ2ApzrrmW6e/view

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *แผนการจัดการเรียนรู้ “รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต” ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.

_____. (2561). *คู่มือหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชุดหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา*. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2562). *พื้นฐานความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์การทุจริตและคอร์รัปชั่น.*

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2564). *การสำรวจพฤติกรรมที่ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชนไทย พ.ศ. 2564*. สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สุกัญญา จันทวาลย์. (2556). *การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตไทย* [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].

สุจริตไทย. (2562). *หลักสูตรสุจริตไทย สำหรับนักเรียนและนักศึกษา.* https://www.thaihonesty.org/

สุริยเดว ทรีปาตี. (2552). *ต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย.* แผนงานสุขภาพเด็กและเยาวชน.

Dong, B. & Torgler, B. (2011). *Corruption and Social Interaction: Evidence from China.* Social Science Research Network.

Hair J.F., Black W.C., Babin B.J., Anderson R.E. & Tatham R.L. (2006). *Multivariate data analysis* (6th ed.). Pearson Prentice Hall: New Jersey.

Mccusker.R. (2006). *Review of anti-corruption strategies*. Australia: Australian Government.